

Pressemelding

Oslo, 29. juni 2010

Kontakt: Helge Evju (Tlf.: 95887416) / Nils Bøhn (Tlf 90544565)

Kontakt: Arne Rørå (Tlf.: 91335914) /

WWF og Sabima stiller krav til skogbruket som stopper regjeringens klimapolitikk

Plant trees, lots of them”, sier Al Gore. Det samme sier FN's klimapanel og den norske regjeringen som har bestemt at etablering av skog på nye arealer skal være et viktig element i regjeringens klimapolitikk. WWF og Sabima stiller imidlertid nå krav om regler for sertifisering av skog som knapt gjør det mulig å tilplante nye arealer med gran på Vestlandet og i Nord-Norge. Dermed vil ikke regjeringens satsing på skog i norsk klimapolitikk kunne realiseres.

Klimakur 2020, som på vegne av regjeringen utredet mulige tiltak for å redusere de norske klimagassutslippene, viste at en ved å satse på planting av gran på nye arealer kan oppnå en binding på 2 - 8 mill. tonn CO2 pr år om 50-70 år avhengig av planteomfang (hhv. 1 og 5 mill. dekar). Samtidig ville dette gi økte muligheter for å erstatte bruk av fossilt brensel med bruk av et fornybart råstoff i framtida. Kravene fra WWF og Sabima vil føre til at disse mulighetene ikke kan utnyttes.

I Norge har miljøbevegelsen og skognæringen stått sammen bak Levende Skogs standard for et bærekraftig skogbruk siden 1998. Ikke i noe annet land har en hatt en tilsvarende bred nasjonal enighet. Heller ikke noen annen næring har hatt en tilsvarende forpliktende enighet med miljøbevegelsen om hvordan næringen skal drives. Praktisk talt hele norsk skogbruk er sertifisert etter denne standarden og skogbruket har i denne perioden gjennomført et stort miljøløft.

For tiden foregår det to parallelle prosesser knyttet til skogsertifisering i Norge. En begrenset del av Levende Skogs standard revideres samtidig som det arbeides med å utvikle en norsk FSC standard. I slutfasen av dette arbeidet har imidlertid WWF og Sabima lagt fram sitt ”siste tilbud” der de krever at skogbruket skal godta at det ikke skal kunne gjennomføres skogreising/treslagsskifte med gran på nye arealer ved FSC-sertifisering, mens det i Levende Skog skal settes så sterke begrensinger at det i praksis knapt blir noen planteaktivitet.

Hvis skogeierorganisasjonene godtar slike krav, vil det ikke være mulig å gjennomføre den satsing på skogplanting som ligger i regjeringens klimapolitikk. Det kan selvsagt skogeierorganisasjonene ikke gjøre.

For den enkelte skogeier er skogreising en investering som først kan høstes om 60-70 år av kommende generasjoner. Dette innebærer en oppbygging av ressurser for tida etter oljealderen. For skogeierorganisasjonene er det heller ikke mulig å være med på krav som umuliggjør dette. For skogeierorganisasjonene er det mulig å diskutere hvor og hvordan

skogreising skal skje, men vi er ikke med på regler som kun har som hensikt å begrense aktivitetet mest mulig.

Skogeierorganisasjonene beklager hvis miljøsidens ”siste tilbud” fører til at det ikke blir mulig å videreføre enigheten i Levende Skog og få på plass en norsk FSC-standard. Vi er imidlertid nå som helst klare for nye samtaler om sertifiseringskravene, men det forutsetter at WWF og Sabima ikke stiller ultimative krav som bryter med regjeringens klimapolitikk og at kravene er i nærheten av de krav som er stilt ved sertifisering av skog i sammenlignbare land som Sverige, Danmark og Storbritannia.